

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. B. (B.)**

skazanego z art. 157 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 lutego 2024 r.,

kasacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt VII Ka 263/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Mysłowicach,

z dnia 16 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 210/21,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 523 § 3 k.p.k.,

postanowił:

- 1. pozostawić kasacje bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć oskarżycieli posiłkowych kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacje wniesione w niniejszej sprawie (jedno pismo procesowe, ale obejmujące troje oskarżycieli posiłkowych) są niedopuszczalne z mocy ustawy.

Stosownie do treści art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania (podkreślenia SN). Wyjątki od tej reguły stanowią wypadki wskazane - w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., tj. kiedy kasacja strony została wniesiona z powodu uchybień

wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k., a więc wniesienia kasacji, na podstawie art. 521 k.p.k., przez podmioty nadzwyczajne – Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie oraz Rzecznik Praw Dziecka od każdego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka.

W realiach przedmiotowej sprawy pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych wniósł kasację od wyroku sądu drugiej instancji, którym utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji, w ramach którego to orzeczenia skazano A. B. za czyn z art. 157 § 2 k.k. oraz wymierzono karę jednego roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Biorąc zatem pod uwagę, że w niniejszej sprawie wobec oskarżonego zapadł wyrok skazujący i została orzeczona kara ograniczenia wolności, a kasacja nie została wniesiona z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, o czym przekonuje zarówno treść zarzutów sformułowanych w jej *petitum*, jak i argumentacja zawarta w pisemnych motywach (oparto ją innym rażącym naruszeniu prawa), które to zarzuty – z uwagi na jednoznaczną treść art. 523 § 3 k.p.k. – są w tej sprawie niedopuszczalne, ten nadzwyczajny środek zaskarżenia nie powinien zostać przyjęty.

Wobec wadliwego przyjęcia kasacji – niedopuszczalnej z mocy ustawy – Sąd Najwyższy zobligowany był do pozostawienia jej bez rozpoznania stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k.

Kierując się powołanymi względami Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie, obciążając na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. oskarżycieli posiłkowych kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

[PGW]

[ał]

